

आज्ञधानोरसि क्रुद्धो जग्राह च महाबलः ।
 गृहीतं भ्रातरं दृष्ट्वा शोणिताक्षो महाबलः ॥ २० ॥
 आज्ञधान महातेजा वक्षसि द्विविदं तथा ।
 स तथाभिरुतस्तेन चचाल च मुहुर्मुहुः ॥ २१ ॥
 उग्रतां च पुनस्तस्य जहार द्विविदो गदां ।
 तौ शोणिताक्षयूपाक्षौ प्रवगाभ्यां तरस्विनौ ॥ २२ ॥
 चक्रतुः समरं तीक्ष्णमाकर्षोत्पाठनैर्भृशं ।
 द्विविदः शोणिताक्षं तु विददार नखैर्भृशं ॥ २३ ॥
 निष्पिपेष च रोषेण मेन्दो द्विविद एव च ।
 अभ्यासस्यौ तु तौ तत्र परस्परजिघांसया ॥ २४ ॥
 अथोदीर्णान् महाकायान् प्रतीयुस्तान् महाबलान् ।
 राज्ञसा वानरश्रेष्ठान् वाणखड्गगदाधराः ॥ २५ ॥
 त्रयाणां वानरेन्द्राणां त्रिभिस्तेः क्षणदाचरैः ।
 संसक्तानां बभौ युद्धमेकीभावगतात्मनां ॥ २६ ॥
 ते तु वृक्षान् समादाय चिक्षिपुः सुमहाबलाः ।
 खड्गेन तान् प्रचिच्छेद प्रजङ्गोऽथ महाबलः ॥ २७ ॥
 शिलाः शैलान् दुमांश्चैव ते प्रचिक्षिपुराहवे ।
 तान् यूपाक्षः प्रचिच्छेद शरैः कनकभूषणैः ॥ २८ ॥
 सृष्ट्वां द्विविदमेन्द्राभ्यां दुमवृष्टिं समत्ततः ।
 बभञ्ज गदया तूर्णं शोणिताक्षः प्रतापवान् ॥ २९ ॥